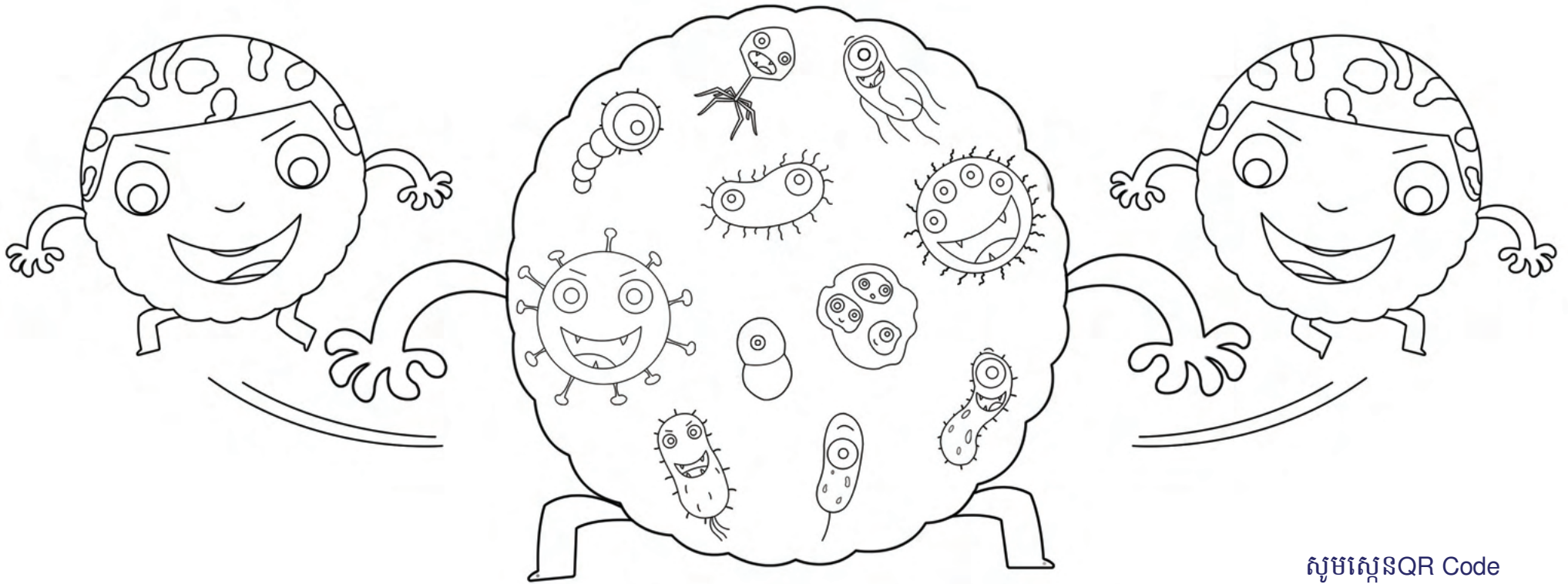

វិលាចចម្រែកតូចៗ

Teeny Tiny Monsters

សូមស្កេនQR Code

គំនូរជីវចល

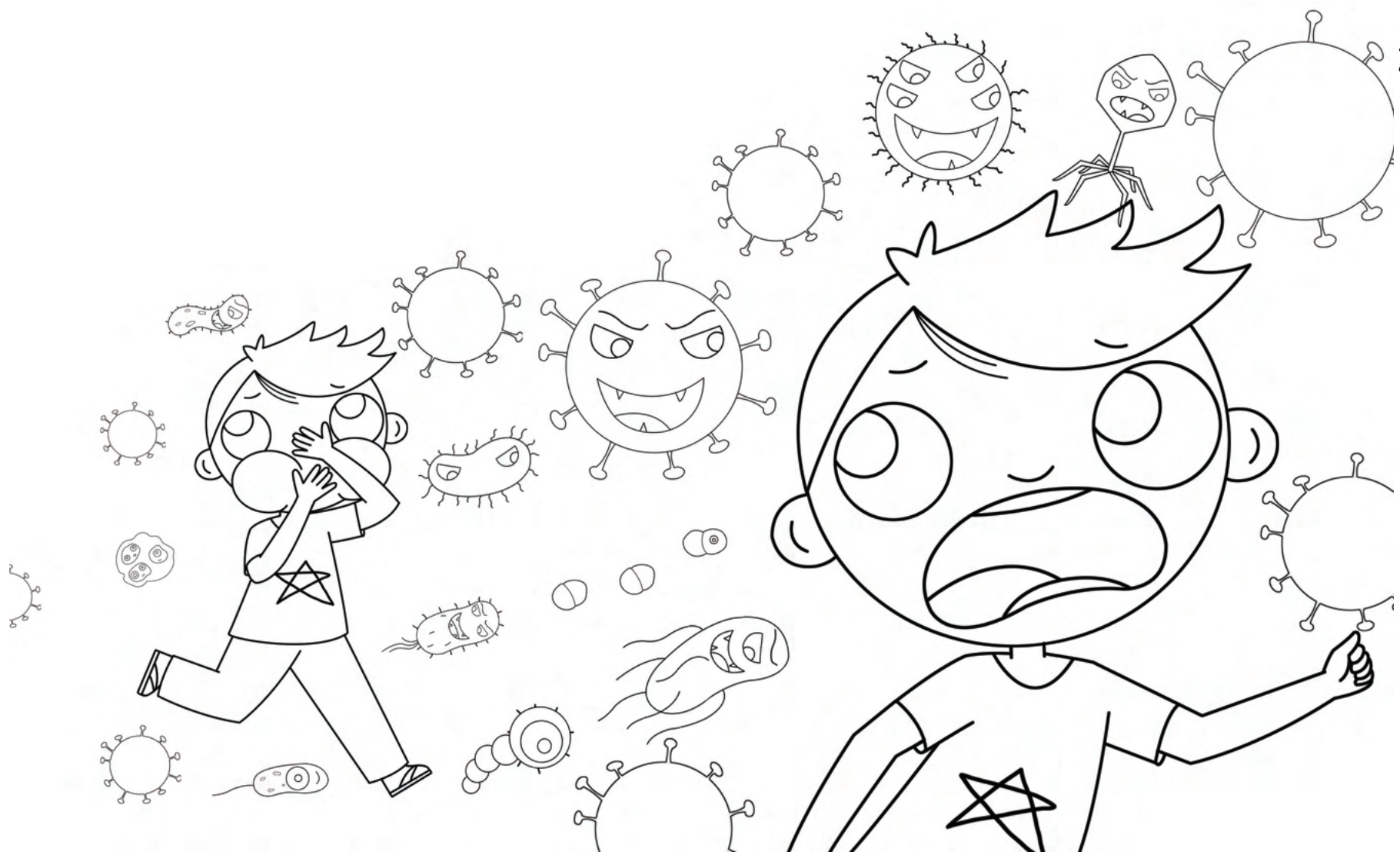
ធនធានបង្រៀន

មកវាបានតែចូលទៅក្នុងបន្ទប់របស់វាបណ្តើរ យំបណ្តើរ។
វាសាកសួរទាំងភ្នាក់ងារ « តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងហ្នឹង មកវា? »

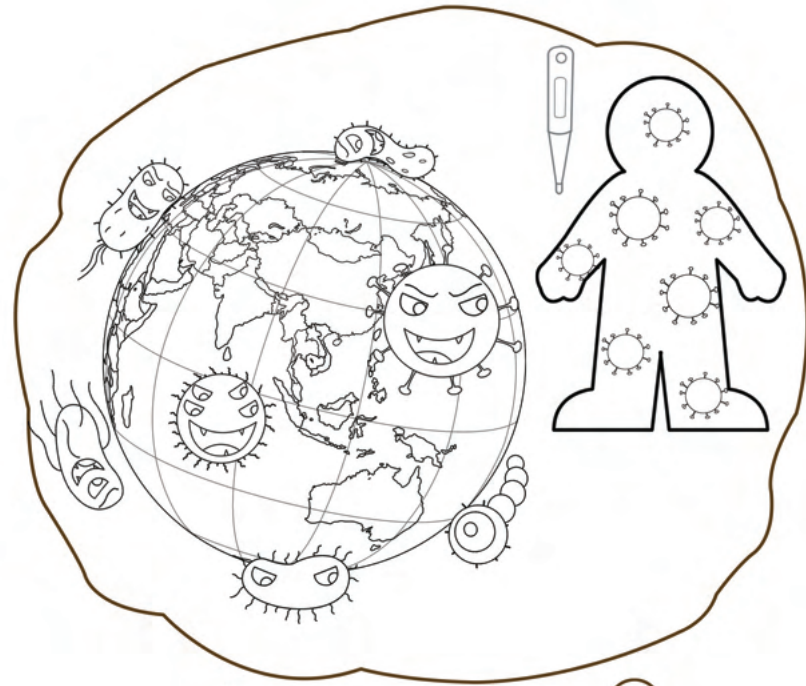
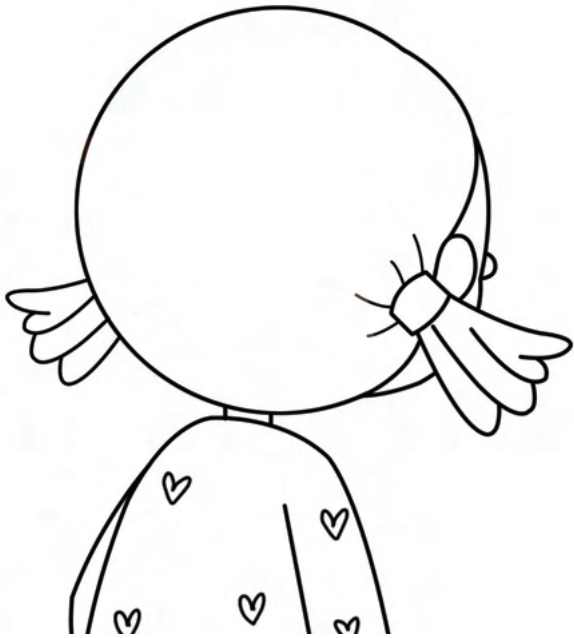
« បាទបង! ខ្ញុំយល់សប្តិឃើញរឿងអាក្រក់ណាស់ មានបិសាចចម្លែកតូចៗរាប់ពាន់រាប់លានក្បាល ឮកវាចង់ធ្វើបាបខ្ញុំ ហើយវាបានព្យាយាមចូលក្នុងអាត់នឹងច្រមុះរបស់ខ្ញុំ »។

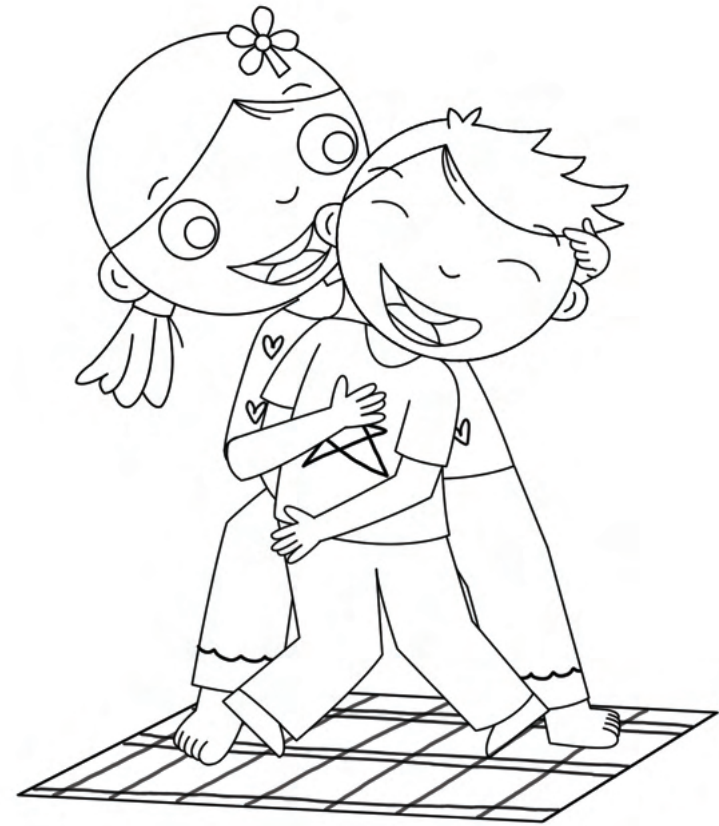
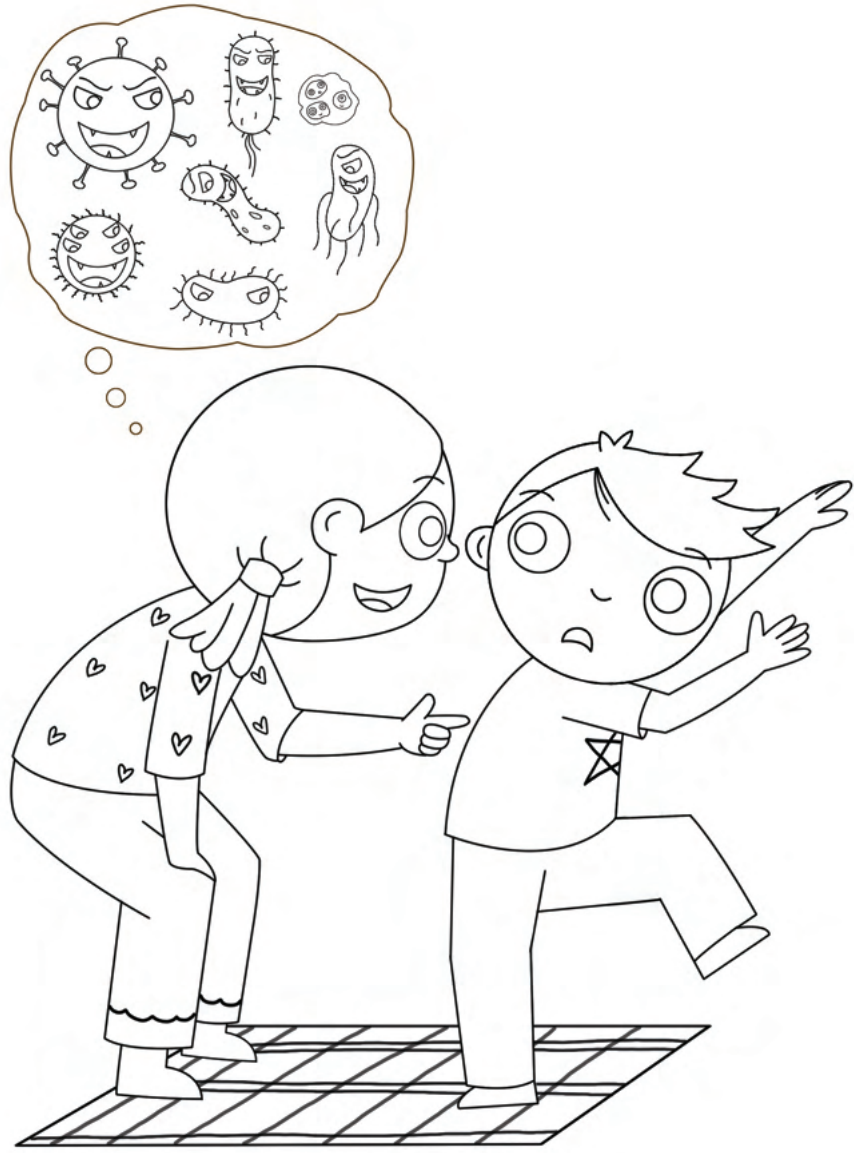
« ខ្ញុំបានខ្ជាប់ដង្ហើមនិងយកដៃបិទ (ចម្រុះរបស់ខ្ញុំ ហើយព្យាយាមរត់ចេញ ប៉ុន្តែពួកវានៅក្របីកន្លែងទាំងអស់។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំមិនអាចខ្ជាប់ដង្ហើមបានទៀតទេ ខ្ញុំក៏បើកមាត់ ហើយ...ហើយ...និង...»

រតនាបានឱប ហើយនិយាយលួងលោមទៅកាន់ប្អូន « មកវា! នៅទីនេះមិនមានបិសាចនោះទេ »។

មកវាបានប្រាសរតនាចេញ ហើយនិយាយ « បាទបង មានមែនតើ! ថ្ងៃមុន លោក(ស្រី)លុខបានប្រាប់ពួកខ្ញុំអំពីវា។
វាគឺជាអ្វីតូចៗដែលមាននៅគ្រប់ទីកន្លែង។ វាពិតជាអា(ក្រក់)ខ្លាំងណាស់។
ប្រសិនបើយើងមិនបានប្រុងប្រយ័ត្ន ពួកវាអាចចូលទៅក្នុងខ្លួនយើង ហើយអាចធ្វើឱ្យពួកយើងឈឺបាន »
« គេហៅពួកវាថា មេរោគ »។

រតនានិយាយទាំងញញឹម « អូ... មែនហើយ! វាជាបិសាច។ គេហៅពួកវាថា មេរោគ។ ពួកវាមានរូបរាងតូចៗ
មិនអាចមើលវាឃើញដោយភ្នែកទេបានឡើយ ហើយវាអាចក្រវ៉ាត់ខ្លាំងណាស់។ ពួកវារស់នៅគ្រប់ទីកន្លែង »។
រតនានិយាយទាំងចាក់ក្រឡេកបួន « នៅទីនេះៗ! នៅទីនោះៗ! នៅទីនេះៗ! »
នាងចាក់ក្រឡេកមករាហូតធ្វើឱ្យកាត់ស្រែកនិងសើចខ្លាំងៗ។

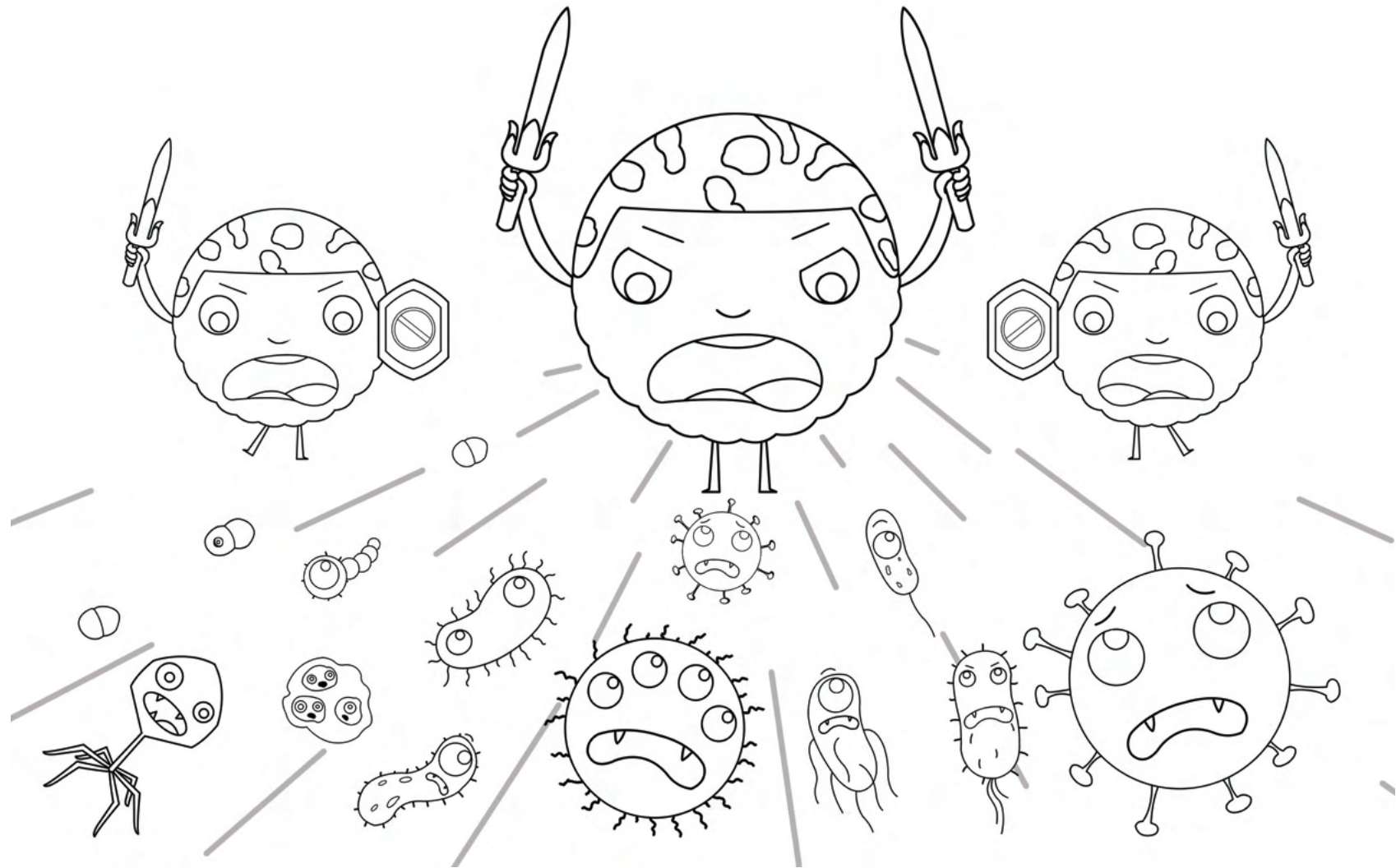
មកវាបាននិយាយទាំងសម្លេងធំៗ « ឈប់លេងមើល! ខ្ញុំខ្លាចណាស់! ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យមេរោគចូលក្នុងខ្លួនរបស់ខ្ញុំទេ ហើយខ្ញុំក៏មិនចង់ឈឺដែរ »។
រតនាឌ្រីប(ប្រាប់មកវា « អីចឹង ចាំបង(ប្រាប់ឆ្លើយ)អារីកំបាំងមួយដល់ប្អូនណា »។

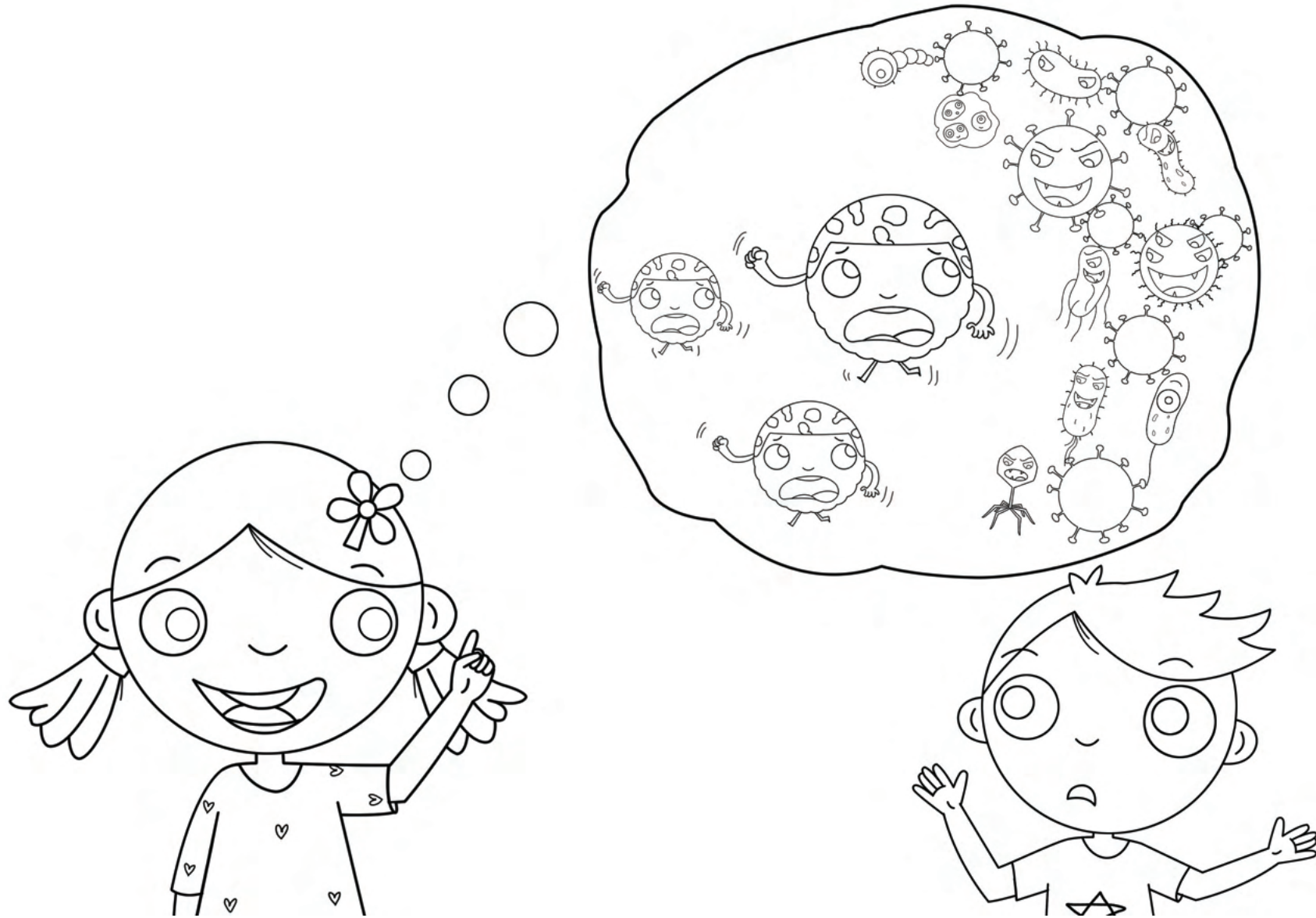
« បងមានវីដេអូ។ ដើម្បីកម្ចាត់មេរោគទាំងនោះ គឺ(ត្រូវមានអនាម័យជានិច្ច។
 វាមានន័យថា ញកយើង(ត្រូវលាងសម្អាតដៃជាមួយសាប៊ូមុនពេលញ្ជាំអាហារនិងក្រោយពេលចូលបង្គន់រួច
 ព្រមទាំងដូតទឹកសម្អាតខ្លួនប្រាកដ ហើយដុះឆ្មៃញ្ជាបស់ប្អូនផង »។

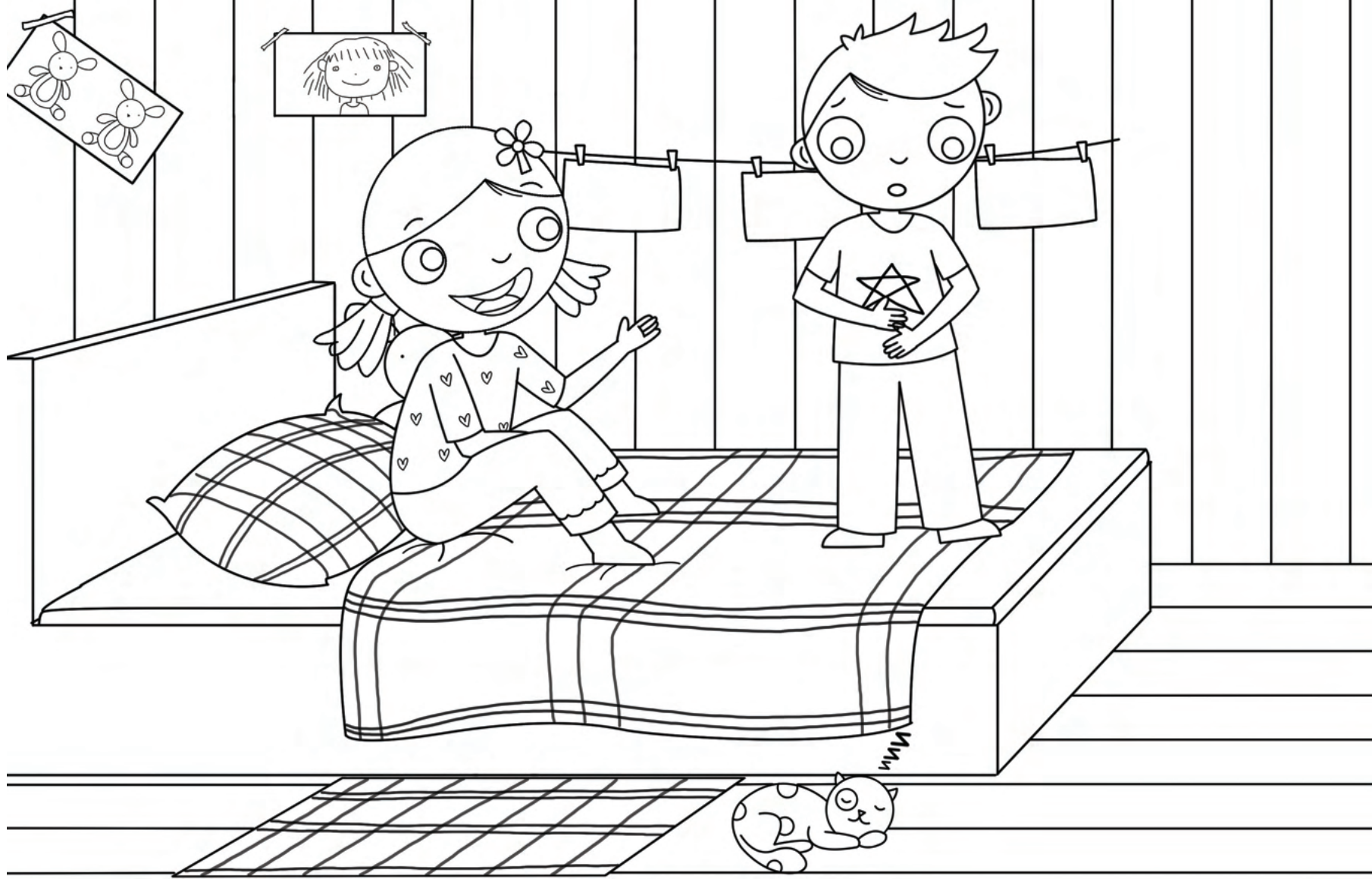
មកវាបានចាប់ផ្តើមយំខ្លាំងទៀត ហើយនិយាយ
« តើពួកវាមករកខ្ញុំដោយសារតែមូលហេតុបែបនេះមែនទេឬ?
ព្រោះខ្ញុំភ្លេចលាងដៃជាមួយសាប៊ូបន្ទាប់ពីខ្ញុំទៅបង្គន់កាលពីយប់មិញ »

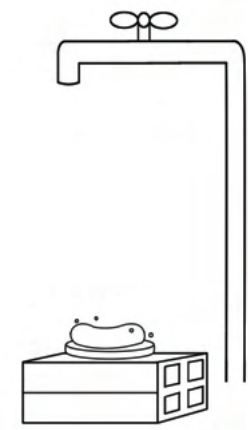
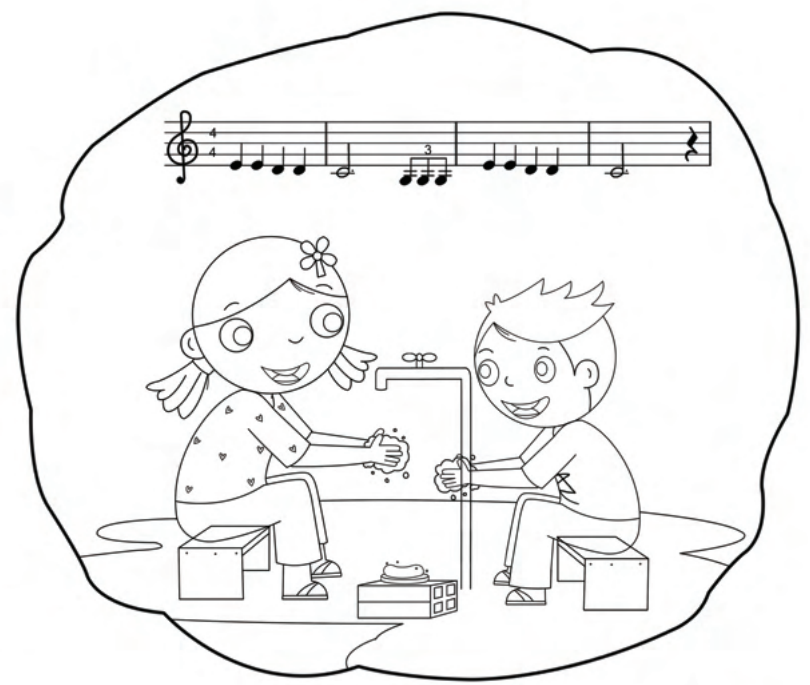
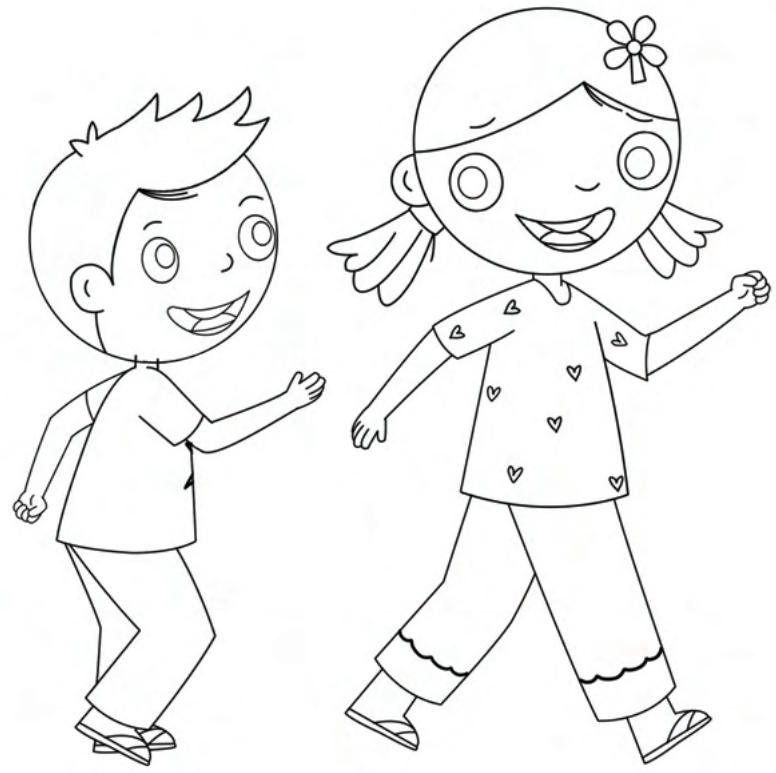
រតនានិយាយ « ចាំបងប្រាប់ប្អូននូវរឿងអាថ៌កំបាំងមួយទៀត។ នៅខាងក្នុងខ្លួនមនុស្សយើងមានអ្វីមួយដែលគេក្របក្តាហៅថា ប្រព័ន្ធការពារសារពាង្គកាយ។ នៅពេលដែលវាយើងឮមេរោគណាមួយនៅក្នុងខ្លួនរបស់យើង វានឹងបញ្ចេញកោសិកាឈាមស ដើម្បីវាយប្រហារនឹងសម្លាប់មេរោគនោះភ្លាមៗ ពួកគេដូចជាទាហានដែលប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងមនុស្សអាក្រក់ ហើយការពារយើងអីចឹងដែរ។ ពួកគេជួយការពារយើងមិនឱ្យឈឺបាន »។

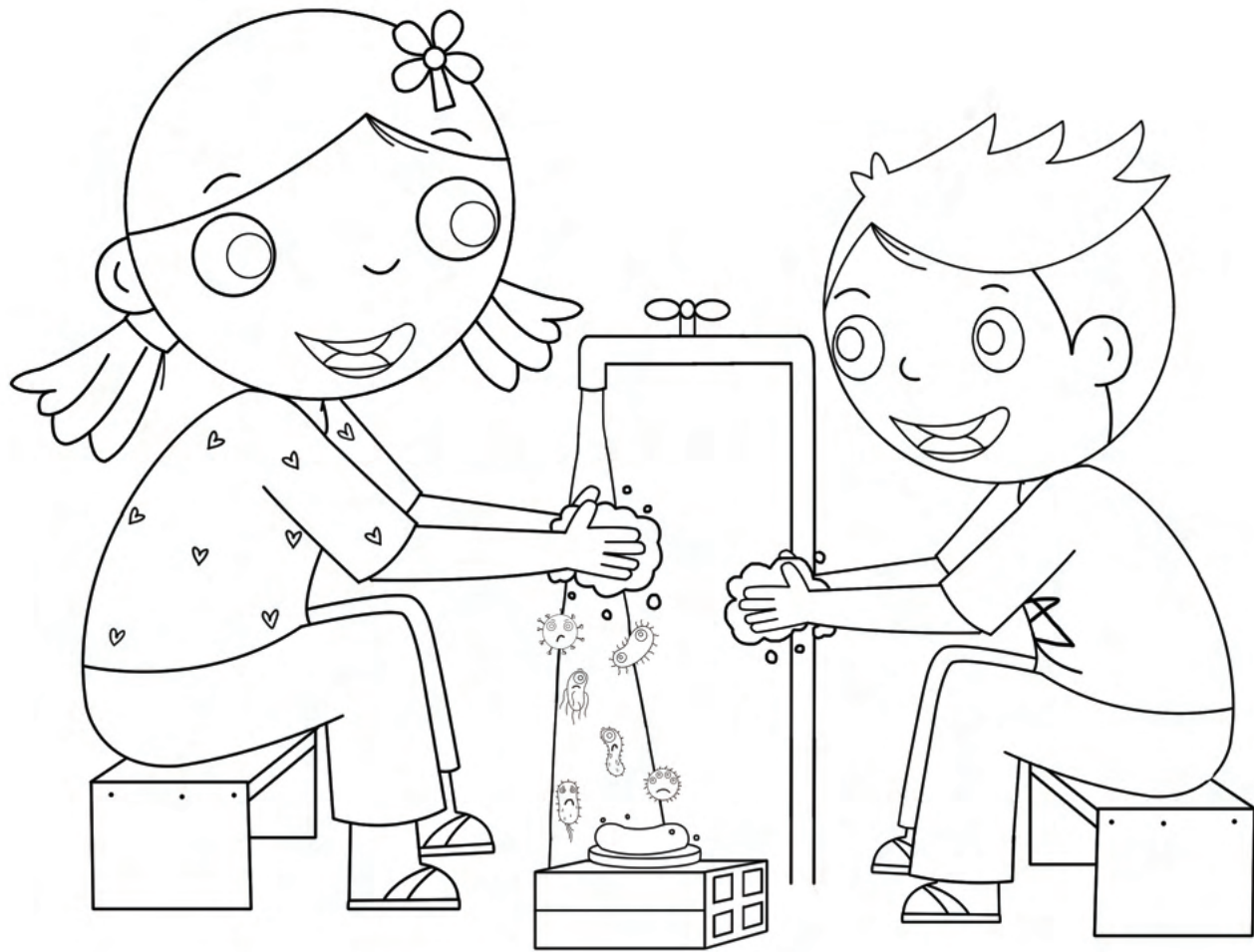
មករាសួរឡើង « តើនេះជាមូលហេតុដែលយើង (ត្រូវ) លាងសម្អាតដៃមែនទេឬ? »
រតនាឆ្លើយ « ចាស ពិតមែនហើយ! ប្រសិនបើមានមេរោគច្រើនពេកចូលក្នុងខ្លួនយើង កោសិកាឈាមស
ក្នុងខ្លួនរបស់យើងវាមិនគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីសម្អាតមេរោគទាំងអស់នោះទេ។
ដូច្នេះយើងលាងសម្អាតដៃ ដើម្បីជួយដល់ប្រព័ន្ធការពារសារពាង្គកាយរបស់យើងដែរ »។

មករាបន្តទៀត « ខ្ញុំគិតថាប្រព័ន្ធការពារសាពាង្គកាយរបស់ខ្ញុំវាមិនដំណើរការទេ ព្រោះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា
មិនមានការប្រយុទ្ធភ្នាណាមួយនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំឡើយ »។
រតនាស៊ីម ហ៊ុយនីយាយ « ប្អូនមិនអាចមានអារម្មណ៍ដឹងបាននោះទេ។
ប៉ុន្តែប្អូនអាចដឹងបាន នៅពេលដែលប្អូនមិនមានដំណើរការនៅក្នុងខ្លួន »។

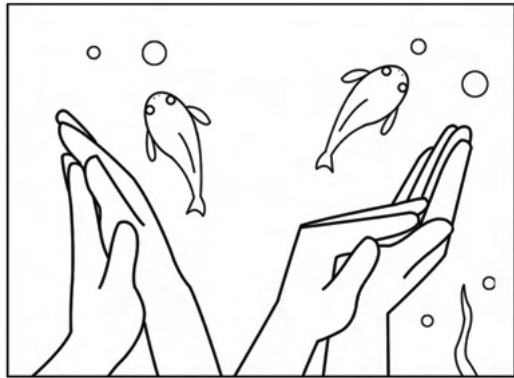

រតនានិយាយទៀត « ឱល្លើនមក បងឃ្លានហើយ! តោះញ៉ាំអាហារពេលព្រឹកជាមួយគ្នា! ប៉ុន្តែពួកយើង (ត្រូវធ្វើអ្វីសិន មុននឹងញ៉ាំអាហារ? » មករាឆ្លើយ « បាទបង! ក៏យើង (ត្រូវលាងសម្អាតដៃរបស់យើងជាមួយសាប៊ូជាមុនសិន »
 « ចាស! មែនហើយ! បងចេះច្រៀងបទចម្រៀងមួយបទដែលនិយាយអំពីរបៀបលាងដៃឱ្យបានត្រឹម (ត្រូវ ហើយយើងអាចច្រៀងវាពេលដែលយើងកំពុងលាងសម្អាតដៃបានណា »។

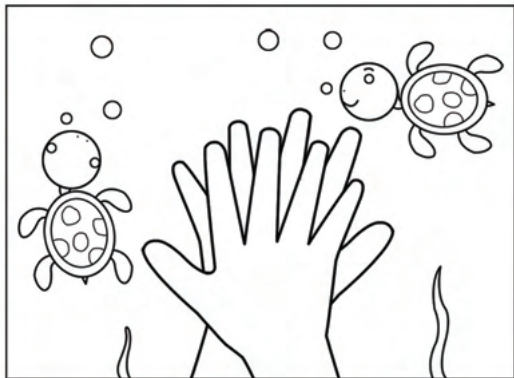

ចប់ដោយបរិច្ចរណ៍

បទចម្រៀង របៀបលាងដៃ

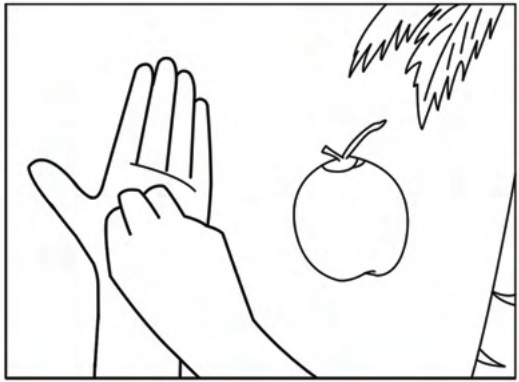
១. ត្រីហែលទឹក យើងដុសបាទដៃ នឹងដេះឬសាប៊ូ
 ហើយដុសឲ្យឃ្លា យើងដុសបាទដៃ ទាំងសងខាង
 រេ រេ រេ រេ រេ រេ រេ រេ រេ រេ

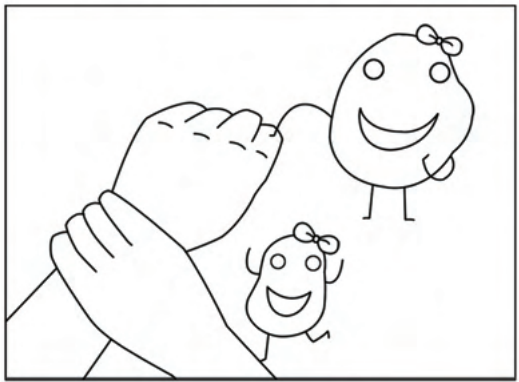
២. សត្វអណ្តើកចុះទឹក យើងដុសខ្នងដៃ ទាំងសងខាង
 រេ រេ រេ រេ រេ រេ រេ រេ រេ រេ

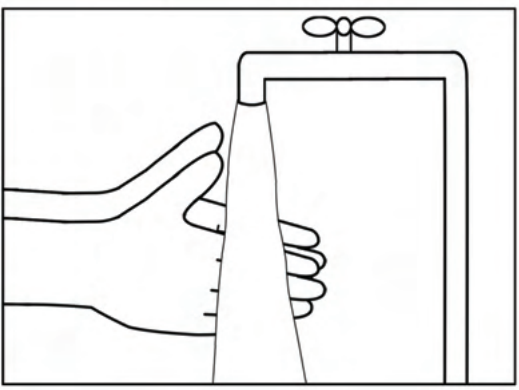
៣. សត្វក្តាម ក្តាមមេដៃ ហើយក្រព័ម្រាមដៃដង
 រ៉ូតចុះរ៉ូតឡើង រ៉ូតចុះរ៉ូតឡើង រ៉ូតឲ្យសព្វទាំងសងខាង
 រ៉ូត រ៉ូត ចុះ រ៉ូតឡើង ។

៤. លាតបាទដៃចាក់ទឹកដូង ក្លាម្នាក់ម្តង ទាំង សងខាង។
 ក្លា ក្លា ក្លា ក្លា ក្លា ក្លា ក្លា ។

៥. ដំឡូងបារាំង យើង ដុសករដៃ
 ដុសជុំវិញ ទាំង សងខាង ។
 ដុស ដុស ដុស ដុស ដុស ដុសទាំងសងខាង ។

ចាក់ទឹក !!!!!
 ខ្ញុំលាងសម្អាត ដៃ របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំលាងសម្អាត ដៃ របស់ខ្ញុំ
 កុំឲ្យមេរោគចូលក្នុងខ្លួនយើងបាន ។

